

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. V. Augustinus querelis trium potentiarum animæ commotus, inter
amorem, & fugam mundi fructuat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

§. V.

Augustinus quetelis trium potentiarum
animæ commotus, inter amorem, & su-
gam mundi fluctuat.

SENTENTIA.

*Tu qui imperasti ventis, & mari, & facta est tran-
quillitas magna, veni; & gradere super flumus cordis
mei, ut tranquilla & serena fiant omnia mea. Me-
dit. c. 27.*

Augustinus.

Qualiter ambiguis jactata carina procellis
Arbitrio pelagi marmora crista secat.
Et modò pulsa salo Boreales sustinet iras;
Et modò tranquillas navigat arbor aquas;
Prælia ventorum, pelagi simul otia libat;
Ancipitique salus pendula puppe natat:
Sic Zephyrus me sæpè vocat crissantibus auris;
Sæpius implacidas detonat Auster aquas.
O faciles juvenili animo concedite soles!
Ne mea fatali spes Aquilone ruat!

Omex

bm. II

ANNA MARIA 1501

Hæret

Vtrinque

In me turbatum

est cor meum. Ps/342

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Wittgenstein

55 COA. LECHEZ B

O mea Ledæi fortunent carbasa fratres,
 Odoniæquè ferant pendula fata faces !
 Tyndaridæ gemini per crispa pericula Divi !
 Vos mea felici flectite vela manu.
 Heu mihi ! septeno revoluta furore charybdis
 Sorbet inexpleto robora rapta sinu.
 Cæruleos hinc Scylla canes metuenda profundo
 Exerit, incautas implicitura trabes ;
 Et furit Æolijs commotum curribus æquor :
 Heu mihi ! quas furias, dū tumet æquor habet !
 Hinc vitreis formosa genis Achelois amores,
 Mendacisquè labri gaudia ficta sonat.
 Et Zephyro crispante salum componitur æstus ;
 Naufragioquè minax otia fluetus agit
 Et favet ambrosiis instratum floribus æquor ;
 O quas delicias, dum favet, æquor habet !
 Sic gemin⁹ me stringit amor: sua castra voluptas ;
 Et melior virtus æmula castra locat.
 Sæpè, vale, dixi, frontem mentita voluptas ;
 Parturit Hybla necem, funus Hymetus habet.
 Floribus immixtus protendit aculeus hastam,
 Dum latet, incauto vulnerat ira rubo.
 Nobile naufragium, flos temporis, aureus hostis,
 Anxia spes, cita mors, lena volupta vale !
 Sæpè tamen redeo, desertaque castra saluto,
 Quæqué mihi quondam displicuere, placent.

Sic

Sic fugio , & maneo , geminiquè cupidine voti
 Anxius ambiguo littore vela paro.
 Hinc amor,hinc odium comisso marte duellat ;
 Quæ volui,nolo , noloque , quæ volui.
 Pugna gravis , malè tuta quies; victoria lenta ;
 Quando suo poteris sistere vota loco ?
 Ite soporatæ simulatis hostibus aulæ ,
 Ite ; tegit Tyrias perfida spina rosas :
 Herba tegit colubros; viridi mors sibilat antro.
 Materiam tumuli quilibet hortus alit.
 At rursus ambiguos revocat fortuna labores ;
 Mundanæquè , trahortacius amore viæ .
 Quid faciam ? cui dura negat fortuna quietem ,
 Quem spes ambiguo flatque , reflatque salo.
 Infelix ! quæ fida faces Cynosura ministrat ?
 Aut quis inextincto Castoris igne vehit ?
 Infelix , quò vela feram ? quo littore sistar ?
 Hinc metuo Zephyros,hinc metuo ora Noti.
 Ecce Duces geminæ statuunt sua signa juventæ ;
 Mc vocat hinc virtus , inde volupta trahit.

Depereundo perit.

Præterit Figura

huius mundi.

i. Cor. 7.

Franz Marthberger del.

Johann Georg Schüller sculp:

f. 29

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

1759 ob

1759 ob